

İran-Suriye İlişkilerinde Türbülans

Osman Atalay'ın Analizi

Arap baharı Tunus, Mısır ve Yemen'de heyecan rüzgârı oluşturmaya devam ederken bölgedeki isyanlara İran, Türkiye ve Suriye makul ve pozitif bir yaklaşım sergilemişti. İran bu halk ayaklanmalarıyla 1979 İslam Devrimi'nin öğretilerinin benzerliğine, Suriye ise Arap diktatörlerin gereken reformları geciktirmeleri sonucuna bağlamıştı. 15 Mart 2011'de Suriye'nin Deraa şehrinde başlayan barışçıl gösteriler sonucunda dört aydır insanların katledilmesi, tutuklanması, işkenceye alınması ve on binlerin göçe zorlanması ile Arap Baharı rüzgârı adeta bir anafora döndü. Libya, Yemen, Bahreyn ve Suriye'de diktatörlerin halklara karşı silah kullanarak ülkeyi kana bulaması, İran ve Türkiye'nin Arap baharına bakışında farklılıkların oluşmasına neden oldu. Türkiye'nin nükleer krizde İran'ı savunması ve Suriye ile geliştirdiği üst düzey güvenli ilişkiler, yerini gergin ve kaygılı bir sürece bıraktı. İsyen rüzgarının Şam kapısına dayanması Türkiye'nin İran - Suriye ilişkilerinde diplomatik türbülans yaşanmasına neden olmaktadır. Suriye'de halk dört aydır barışçıl gösteriler yaparak Esat yönetiminin meşruiyetini her geçen gün zayıflatmaktadır.

İran otuz yıllık Suriyeli partnerinin iktidardan gitmesini asla istemiyor. Suriye'nin Baas yönetimi ise reform gerçekleştirecek bir iradeye sahip değil. Gerek batı dünyasında gerekse İslam dünyasında olsun Suriye rejiminin meşruiyeti tartışılmaktadır. Muhalifler uzlaşmanın adını dahi ağzına almıyor.

İran Suriye'de Baas'ın devrilmesi ile kendisinin çok zor durumda kalacağını biliyor. Ortadoğu'da yükselen Türkiye sempatisi rol model algısı, İran ve Suriye'yi stratejik olarak kaygılandırmaktadır. Türkiye'nin 2005 yılından beri İKÖ vasıtası ile Arap ve İslam dünyasına insan hakları, özgürlükler, demokratik gelişme, gelir dağılımındaki adalet sorununu ısrarla vurgulaması, bugün bölgedeki değişimin kaçınılmazlığını ispatlamıştır. Suriye'de halkın barışçıl gösterilerde ısrar etmesi, özgürlükçü talepler karşısında yaşadıkları katliam ve Türkiye'nin reformlardan yana tavır alması Suriye - Türkiye ilişkilerini sarsma noktasına getirmiştir.

İran Suriye Baası'nı siyasi olarak desteklemektedir. İşte bu durum İran - Türkiye , Suriye - Türkiye ilişkilerini siyasi türbülansa sokmuştur. Suriye'de, Irak'ta ve Bahreyn'de mezhep savaşı algısı, ABD ve İsrail tarafından kullanılmak istenmektedir. İslam dünyasında da siyasi ve fikri tartışma ve çatışmayı körükleyici bir süreci tetiklemektedir. Suriye'de akan kanı İran ve Türkiye işbirliği ancak sona erdirebilir.

Burada Beşşar Esat'dan beklenen şok radikal reform kararları aslında Beşşar' yönetiminin boyunu aşmaktadır. İslam dünyası ile İran arasında soğuk rüzgârlar estirmeye çalışıldığı bir dönemdeyiz. 1979 İran Devrimi İslam dünyasında Sünni nüfus üzerinde sevgi ve hoşgörü bağı oluşturmuştu. Bugün Suriye'de yaşanan olaylar karşısında İran'ın tavrı İslam dünyasının beklentilerini karşılamıyor. İslam dünyasında İran'dan Suriye'de yaşanan olaylara siyasi değil İslam kardeşliği bakış açısı ile daha radikal bir yaklaşım beklentisi var.

Sünni alimler ve siyasetçilerin İran'dan beklentileri imtihan sürecine işaret etmektedir. Türkiye'nin Arap dünyasında yaşanan isyanlar karşısındaki tavrı halkın iradesi, özgürlük ve adalet taleplerinin yanında durduğunu göstermektedir. Türkiye'nin bu tavrı, İran ve Suriye yönetimleri tarafından eleştirilmektedir, gelinen noktada Suriye ve İran ilişkilerinin türbulansa girdiğine şahit oluyoruz. İslam dünyasının İran'dan sağduyu ve sürpriz bir karar beklentisi var. İran'ın 1979'daki "ne Şii, ne Sünni, ne doğu, ne batı yaşasın İslam adaleti" siyasetini bugün harekete geçirerek, bölgede emperyalist ABD ve İsrail'in oyunlarını bozacak bir kararlılığı göstermesi gerekiyor.

Evrensel İslam düşüncesi ve kardeşliği İran'dan özveri ve bedel ödemesini istiyor. Suriye'de akan kanı ancak İran ve Türkiye birlikteliği durdurabilir. Aksi halde Türkiye, Suriye ve İran ilişkileri bu diplomatik türbulans tan ciddi şekilde yara alacaktır. İran Suriye rejimini kaçınılmaz değişime ikna etmelidir. Böylelikle İslam dünyasından izole edilme siyaseti ve oyunlarını boşa çıkartmalıdır.

NOT:

Kuru temennilerle İran'ın asırlık şii taassubundan vazgeçeceğini beklemek safdillik olur, zira gençlere Şiiliği aşılıyarak taraf toplamaya devam eden bir İran, işine gelmeyen yerde karşısına çıkanları hemen abd ve İsrail işbirlikçisi diye yaftalamakta, böylece sadece doğrunun kendileri olduğunu deklere etmektedir.

Bu anlayıştan taviz verilmişmi? Hayır, 1979-80 li yıllardan beri cereyan eden olaylarda beklentilerimizin tamamen aksine siyasi ve itikadi yanlışlar devam etmekte, hatta o zamanki Suriye zulmünde 30 binden fazla Sünni Müslüman Hama da şehid edilirken Humeyni "**O, Suriyenin kendi iç işidir, karışmayız**"

demek gafletini veya ihanetini göstermişti, onu o zamanda anlayamadık ama zaman geçmekle hiçbir şeyin değişmediğini sadece ve sadece şii nufuzunun artmasını hedeflediklerini açıkça görüyoruz.

Civarımızda bulunan bir çok Afgan göçmeni ehli sünnet kardeşimiz, İranda kaldıklarını, ordaki şii baskısını, ehli sünnete yapılanları anlatan canlı şahitlerdir. Bu iş tevatür derecesine ulaşmıştır. İşte suriyedeki olaylar da yine şii taassubunun bir neticesi değişimlidir!

İRAN IN GERÇEK YÜZÜ

Yazar Ali Kara

Çarşamba, 29 Haziran 2011 15:42 -

Şayet İran, gerçek İslam düzeni olsa, evvela devletinin dini mezhebi maddesini değiştirir, o maddeye şia isna aşere mezhebi diye yazmadı... Bu iş bizdeki laiklik gibi değişmeyen bir maddedir, bu sözümü yabana atmayın, uzun zamanlık tecrübe ve araştırmalarımız, gelip gidenlerin nakilleri bu kanaatimizi kuvvetlendirdi.

Şimdi kimden yanadırlar, üç kuruşluk siyasi kazanımları için binlerce müslümanın katline sessiz kalan bir milletin, şu laik toplumdan pek fazla bir farkı yoktur.....

Allahu Teala gerçek İslam hılafeti ile İslam birliği, İslam ordusu, İslam parası, İslam birleşmiş milletler teşkilatı nasib eylesin.. Bu vesile ile Erbakan Hocamızı da rahmetle anmaktan kendimizi alamıyoruz, ruhu şad olsun... Ona ve bütün şehitlerimize Fatiha okuyalım...